

BOLSHJEVIK

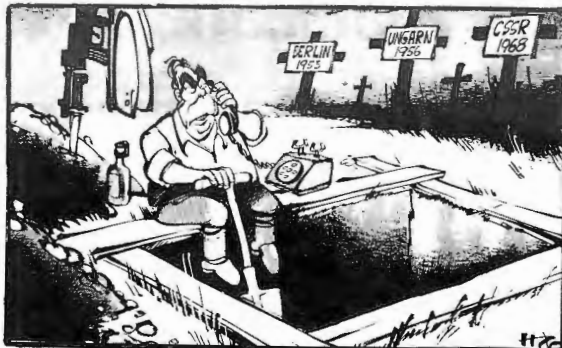
*

3/83

Landsmøte-innspur

Om forslaget til skoleprogram.....	s. 3
Skoleprogram og språk.....	s. 4
Om en reformistisk tendens.....	s. 6
Hva er sannhet om kunnskap.....	s. 9
Om sosialismen "særstilling".....	s.12
Sosialismens viktigste oppgave.....	s.14
Til kamp for særstillinga.....	s.16
Om sosialisme, fra lagsdiskusjonene.....	s.23
Uklarheter om demokrati.....	s.26
Om beretninga, fra lagsdiskusjonene.....	s.29
What difference makes Rute 80?.....	s.40
Om innsamlinga.....	s.41
Annonse om Nordisk Ungdomstreff.....	s.41

Om forslaget til skoleprogram

1. Programforslaget er rotete og har mye gjentakelser. Det er "synsete" og lite konkret. Det er lite leservennlig, mangler avsnitt, underpunkter står vekselvis med tall og bokstaver. Hele programmet bør kortes ned til max. 20 s.
2. Til s. 4. Forslaget glemmer å framheve at arbeiderklassen i Norge har store lese-, skrive-, og regneferdigheter og grundig fagopplæring. Dette gjør arbeiderklassen bedre rustet til opprør enn de undertrykte i den 3. verden.
3. Forslaget er litt for ivrig til å si at all kunnskap er enten borgerlig eller progressiv. Kunnskapen er i seg sjølv nøytral. Det kommer an på hva man plukker ut til læreboka og pensum.
4. S. 14. Programmet må være mer konkret på hvordan skolen skaper aktive elever.
5. S. 19. Forslaget mener ingenting om disiplin i skolen. Avsnittet kan bygge på s. 14.
6. S. 12. Jentene fikser ikke fysikk på grunn av kvinneundertrykkinga i samfunnet. Jfr. at jentene velger de typiske oppbevaringslinjene i den videregående skolen.
7. S. 23. Hvordan få kvinnene inn i mannsyrker f.eks. sivilingeniør, økonom, advokat?
8. S. 17. Pedagogikk er mer enn enn å ta stilling for differensiering. Ta stilling for en aktiviserende, kritisk pedagogikk slik kapitlet foran gjør.

Kristiansand RU.

SKOLEPROGRAMM OG SPRÅK

Eg hører ikkje til den delen av Raud Ungdom som har vore med på "pugg tjukke bøker"diskusjonen og det ordskiftet som har utvikla seg omkring begrepet utdanning. Desse diskusjonane skal eg heller ikkje hive meg med i no. Eg har berre lyst til å seie litt om kapittel 5 "Hva skal vi lære", særskilt punkt 1 "skolen må gi en skikkelig opplæring i redskapsfaga".

Reidskapsfaga er lesing, skrivning og rekning. Kunnskapar innanfor desse emna er heilt grunnleggande og enormt viktig for æ læringa av dei andre faga. Derfor blir det og viktig å vera klar over kva RU vil om kva vi skal lære i desse faga.

Kva står det om norskfaget i programforslaget f.eks?

Jo, det står: "helt sentralt står det å uttrykke seg på sitt eget språk". Sitt eget språk, kva er det? Det må vel vera den lokale dialekten. Vidare blir det snakk om "å skrive sitt eget språk", og "å lære å skrive sitt eget skriftspråk". Dette er svada og illusjonsmakeri. Det går ikkje an at kvar og ein skoleelev skal lære

seg eit eige 100% tilpassa skriftspråk. Det er iallfall heilt ufor-eineleg med prinsippet om ein skriftnormal. Raud Ungdom går vel ikkje imot at vi skal ha ein skriftnormal? Eg forstår at det ligg gode tankar om eit dialektnært skriftspråk bak, men det er skrive på ein slik måte at det bygger opp omkring ein utopi om eit individuelt skriftspråk for alle.

Konklusjonen blir at "skolen bør derfor lære elevene et skriftspråk som i mye større grad bygger på dialekt"... Dette skriftspråket er ikkje vestlandsnorsk.

I desse setningane ligg det mykje grums. Før det første, det er ikkje ei rett avspeiling språklige realitetane her til lands å nemne "vestlandsnorsk" som det språket som ikkje passar for elevene. Det er bokmålet, det konservative bokmålet eller den taktiske varianten radikalt bokmål som er ein konstant trussel mot dialektane til det store fleirtalet av det norske folket.

Vestlandsnynorsk bygger på dialektane i det vestnorske målføreområdet. Bokmål derimot bygger på overklassemålet og talespråk tildelar av byråkratskiktet i somme av austlandsbyane. Det bygger altså ikkje på dialektane til dei breie laga av folket. Det gjør nynorsken og det er og har alltid vore ei hovudsida ved den ideologien som nynorsken som system bygger på, at nynorsken skal bygge på talemålet til folk flest.

Formuleringa i programforslaget er såleis ei forvringing av dei språkhistoriske realitetane her i landet. Dei er nemlig slik at vi har to språk. Eitt som bygger på dialektane i by og bygd, og eit som i hovudsak ikkje gjør det.

RU-landsmøtet bør vedta eit skoleprogram som stakar opp ein eittspråkstrategi. I grove trekk vil eg tilrå at landsmøtet gjør eit slikt vedtak:

- 1) RU går inn for at elevane skal lære eit skriftspråk som bygger på dialektane.
- 2) Vi har eit skriftspråk som bygger systematisk på talespråket til dei breie lag av folket, og det er nynorsken. Bokmålet, både "radikalt" og konservativt har heilt sentrale drag som bryt fullstendig med det store fleirtalet av norske dialektar.
- 3) RU arbeider for at foreldre og elevar over heile landet etter kvart skal samle seg og ta i bruk det nynorske skriftspråket fellesnemnaren for dei norske dialektane i by og bygd.

AKP gjorde eit slikt eittspråkstrategivedtak på landsmøtet sitt i 1980 (sjå prinsippprogrammet 78/79), Raud Ungdom bør følgje opp!

BJØ R O
Trondheim

Om en reformistisk tendens

Snekinga av skoleprogrammet har oppholdt seg grådig lenge på grunnmurstadiet. Debattene rundt kunnskap, verdier og utvalg av kunnskap, viser at det har vært tildels nødvendig. Debattene har avslørt våre problem i omgang med grunnleggende marxisme som sådan, og i forhold til konkrete vurderinger av skolen i dag.

Begrepene verdier og kunnskap rommer mangt, men kan være nyttige i en grov beskrivelse av en sterk tendens i skolen.

Forholdet mellom "verdier" (normer, moral) og kunnskap er både enhet og motsigelse. Verdier og normer uttrykkes i alle fag, i skolens struktur og organisering. Verdier er ikke ensidig negative, borgerlige, tildels er de progressive, tildels kan en vise til en moral som bærer av en folkelig kulturarv.

Jeg skal allikevel bruke dette innlegget til å vise en tendens der motsigelsen mellom verdier og kunnskap råder, og som styrker borgerskapets ideologi-grep over skolen!

Formålet med utdanning.

Bl.a. kunnskapsformidling.
Utdanning er kvalifisering av arbeidskraft. Utdanningen skal gi reell kompetanse for videre studier eller for arbeidslivet.

"Verdiforimidling", (verdier er et upresist, ikke-marxistisk uttrykk som er lite egnet, men i et forsøk på å komme videre skal jeg la det ligge).

Skolen har en viktig oppgave som sosialiseringssagent. Den skal gjøre overgangen fra en familierolle til yrkesrollen ukomplisert for borgerskapet. Det er en utvikling fra de engelske kostskolene og kinesiske mandarinskolenes opplæring i det sosiale livet til herskerklassen.

I dag er skolen nært knyttet til produksjonsforholdene, den er en statsinstitusjon som med staten som oppdragsgiver påtar seg oppdragelsen av almuen. De normer som preger elevrollen og fagene er sterkt ønsket av borgerskapet i arbeidslivet; underdanighet, strebing og falsk disiplin.

Skoledebatt:

Fagtidsskriftene til lærerorganisasjonene strutter av innlegg der "verdisida" i skolens formålsparagraf blir understreket.

Å hjelpe elevene i deres personlige utvikling, tilpasning til samfunnet, fostring av mennesker som kan mestre utviklinga av samfunnet etter et sett med solide borgerlige verdier er i vinden som aldri før. Konkrete forslag blir: Samlivslære, ekteskapsproblemer og skilsmisserett, kunnskaper som flest mulig har bruk for i sitt daglige liv...: fikse småreparasjoner på bilen, lage klær, fylle ut skjemaer osv.

Fagplanutkastet til "fredsfag" er et av de klareste uttrykk for den kunnskapsforakten sosialdemokratiet representerer. Hør bare: Problemer på verkstedet, "labben" f.eks. krangling om høvelen eller reagensrør skal sees i sammenheng med de store konflikter i verden. På dette grunnlaget skal mellomfolkelig forståelse og oppdragelse til fred skje. Faget er en "cabaret tristesse" med Liv Ullmann i hovedrollen.

Foruten at denne tendensen er kunnskapsfientlig og preget av sosialdemokratiske verdier/normer, er den et hinder til rettferdig opprør DNAs klassesamarbeidsideologi uttrykkes klart i fagene og i debatten om utvikling av den videregående skolen.

Skolen skal lære elevene opp til å mestre de problemene kapitalismen skaper på en måte som er konstruktiv,...for borgerskapet.

Enhetsskolen (uttrykt i forskjellige varianter) uttrykker den samme ideologien, samtidig som den også tilpasser kunnskapen ennå sterkere til borgerskapets endrede behov for arbeidskraft.

I den videre debatten om skolemodellen i dag, må dette være en av innfallsportene. Arbeiderklassens ungdom er minst av alle tjent med at borgerskapets ideologiske grep styrker seg.

Roy.

*

HVA ER SANNHET OM KUNNSKAP?

I utkastet til skoleprogram står det i kapittel 5, "Hva kan vi lære?" at skoleverket kan deles inn i en verdiskole og en kunnskapsskole. Programmet mener at disse to sakene ikke kan sees adskilt, men i sammenheng, og at Rød Ungdom bør reise kamp på begge områdene. Årsaken er at ingen av begrepene er nøytrale, og at det derfor må bli en kamp om hvilke verdier og hvilken kunnskap som skal doseres i klasserommene. Jeg er enig i dette synet og jeg mener at hele kapittel 5 stort sett bør stå som det gjør nå.

En verdiskole vil vi bestendig ha. Enten i form av en klart definert formålsparagraf, eller i form av hvordan undervisningen foregår i praksis. Under kapitalismen vil verdier og holdninger være av typen private, borgerlige. Under sosialismen vil vi ha behov for det motsatte. Skolen vil altså bestendig ha en "verdiside" og RU må derfor definere hvilke krav og verdier vi skal stå for. En konkret sak er at vi går inn for en konfesjonsfri skole-mot in-doktrinering i kristendom.

Så til kunnskapsskolen. Programmet hevder det er feil "å påstå at skolen kan gi en nøytral kunnskapsformidling". Kunnskapen er ikke nøytral. Kunnskap "avhenger av øya som ser". "Derfor er vi nødt til å stille spørsmålet kunnskap for hvem? For det som er sannhet ..())..for arbeiderklassen, er ikke nødvendigvis sannhet for borgerskapet".

Dette synet på kunnskap har starta en debatt. I Bolsjevik nr.2/83 skriver Jens at det tvertimot fins en nøytral og objektiv kunnskap uavhengig av hvilken klasse menneskene tilhører. Jens viser til marxismens filosofi for å underbygge påstanden.

For det første så slår Jens allerede i utgangspunktet seg sjøl på kjeften fordi han a) innrømmer at borgerskapet har interesse av å tildekke virkeligheten og b) fordi kunnskap alltid er et utvalg av kunnskap.

For det andre gjør han den feilen at han gjør naturvitenskap identisk med samfunnsvitenskap. (kommer tilbake til det)

Virkeligheten er virkelig. Den er absolutt og den er objektivt sann. Kunnskap er "speilbilder" av denne virkeligheten og er derfor sann i den grad den stemmer overens med det som faktisk er virkelig. Eneste måten å finne ut av dette på er gjennom erfaring og praksis.

Konklusjon: Kunnskap kan bare være relativt sann, relativ i samsvar med virkeligheten. Betyr det at det ikke fins sannhet? Jo, men bare relativ sannhet. Her tror jeg at jeg har Einstein på min side som mente at "alt er jo relativt". Men hva med naturvitenskapen? Er det ikke sant at hvis vi blander a med b så blir resultatet alltid c? Er ikke dette objektivt en sannhet? Jo, men allikevel bare relativt sant for oss.

Eller hva med kroneksemplet fra matematikken, $2+2=4$, det må da være objektivt sant? Jo, men likevel bare relativt sant for oss. $2+2=4$ er en matematisk teori, abstrahert fra virkeligheten. Hvis vi prøver formelen på noe som er virkelig så ser vi klart at den for oss bare kan være relativt sann. Blant annet fordi summen av enkeltdelene ofte er større enn enkeltdelene hver for seg. 2 + 2 behøver altså ikke være lik 4. Dette skyldes at kvalitet bygger på kvantitet eller mengde. Forskjellige mengder, og ikke minst

mengdenes egenskaper og innbyrdes forhold (eller også påvirkning av faktorer "utfra"), kan gi forskjellige resultater. Dette kan naturvitenskapen bevise. Sjølsakt fins det ufattelig mye som er sant, men det er viktig å ha klart for seg at for oss, i vår bevissthet, kan det som er sant, bare være relativt sant. Absolutt sann kunnskap kan bare være et mål og et ideal. Absolutt sann kunnskap, altså kunnskap som stemmer 100% overens med virkeligheten og som ikke er relativ, er en umulig tanke bl.a. fordi virkeligheten sjøl ikke er statisk, men i evig forandring. Virkeligheten i dag er derfor bare relativt den samme som virkeligheten i går.

(Her bygger jeg på dialektikken og den tror jeg Jens overser. Jeg syns han framstiller materialismen mekanisk.)

Mitt syn er sånn: Kunnskap er relativ, både når det gjelder naturvitenskap og samfunnsvitenskap. Men i tillegg har jeg en teori som går ut på at disse to vitenskapene ikke er identiske. Med det mener jeg at samfunnsvitenskapene (også marxismen) har noen særegenheter som gjør dem enda mer relative.

Hvorfor det?

1) Fordi naturvitenskapskvinnen kan teste sine teorier om naturen i et laboratorium (ihvertfall stort sett). Marxismen f.eks. er en vitenskap om menneskesamfunnet og hele dets historie. Hvordan får du dette inn i et laboratorium?

Sjøl sagt kan praksis bevise sannhet også her, men det er opplagt at det blir mye vanskeligere.

Bare samfunnet sjøl kan bevise om en samfunnsteori er sann. F.eks. var sosialismen før 1917 bare en teori. Etter 1917 ble det bevist at sosialismen kan virkeiggjøres.

2) Fordi samfunnsvitenskapene dreier seg om forhold mellom mennesker, og ikke i samme grad som f.eks. fysikken om handfaste og målbare ting.

Dessuten: En naturforsker står uttafor det hun undersøker. En samfunnsforsker står innafor, og er sjøl en del av forskningsobjektet. Når vi veit at samfunnet består av klasser så er det klart

at kunnskap da i stor grad blir et spørsmål om "øya som ser". Altså i høyeste grad relativt, og jeg tror enda mer relativt enn naturvitenskapen.

Jeg mener dermed at f.eks. Stalin trekker den dialektiske materialismen for langt. Han setter i prinsippet likhet mellom alle vitenskaper. f.eks. her:

"Følgelig kan vitenskapen om samfunnets historie, trass i at samfunnslivets foretelser er av så komplisert art, bli en like eksakt vitenskap som la oss si biologien,..."

(Spørsmål i leninismen, s. 542)

Og nå er jeg tilbake ved utgangspunktet. Fins det nøytral kunnskap? Kunnskap som er objektiv, men samtidig ikke relativ? Nix, det fins ikke.

Altså har skoleprogrammet helt rett, og for Rød Ungdom må det bli et spørsmål om å bruke skoletimene til å kjempe for vår oppfatning om fakta, vår fortolkning av fakta, våre teorier, vår relative sannhet som er i arbeiderklassens interesse. Så får praksis og samfunnets utvikling korrigere ideene våre.

Til slutt: Jeg er også for at skolen opprettholder nivået i redskapsfagene.

ERIK
Trondheim

Om sosialismen

« særstillinga »

I styreskriv nr.3/83 er det referert fra sosialismediskusjonen i sentralstyret. Et av forslagene støtter at partiet må ha en særstilling og spille en ledende rolle for å kunne bygge sosialismen. Forslaget fikk 20% for, 40% avholdende og 40% mot. Samtidig har forslaget fått en kommentar fra redaksjonskomiteens medlemmer som er mot særstilling til kommunistpartiet.

"Forsvarerne av dette standpunktet (grunnlovsfesta særst.) er blitt pressa bort fra dette - det er bra! Men når de nå bruker ordet særstilling i betydning stor oppslutning og derfor stor makt til kommunistpartiet har det ikke lenger noen mening. Særstillingsbegrepet er en rest fra debatten om grunnlovsfesta særstilling. Ta standpunkt: For eller mot grunnlovsfesta særstilling!"

Dette siste uttrykker et forsøk på å tilsløre debatten og føre den over på egne premisser. I steden for å gå inn på hovedpoenget - om partiet objektivt

vil ha en særstilling for å kunne bygge sosialismen - så har kommentatoren en lengre polemikk mot setninga: "Denne særstillinga vinner KP gjennom den sosialistiske revolusjonen".

Denne setninga kan diskuteres, men det er ikke hovedpoenget. Heller ikke om partiet skal ha en grunnlovsfesta særstilling. De som idag argumenterer mot partiets særstilling oppfatter jeg slik at de ønsker å stille klassenes organisasjoner under sosialismen på lik linje i kampen om makta. Ingen partier skal ha noen særstilling. Men dette standpunktet tilslører virkeligheten. Under kapitalismen i Norge idag har de borgerlige partiene, og spesielt DNA og Høyre, en reell særstilling. Dette fordi borgerskapet har makta i statsapparatet og gjennom det sprer borgerskapets ideologi, gjennom skoleverket, pressen, NRK osv. De har videre en grunnlov som slår fast den private eiendomsretten, propagerer aktivt for at parlamentarismen er den høyeste form for demokrati. De sprer aktivt at årsaken til krisa er at vi har levð over evne osv.osv.

Men det viktigste er at vi har en økonomisk basis som hver time og minutt produserer borgerlig ideologi. Når årsaken til krisa, utbyttinga av arbeiderklassen er skjult, når folket får sin levestandard på grunnlag av en bestemt økonomisk basis som bygger på privat eiendomsrett, vareøkonomi, lønnsarbeid og imperealisme så skaper dette selvfølgelig en bestemt ideologi.

Den ideologien og tenkinga dette samfunnet skaper vil selvsagt ikke forsvinne av seg sjøl selv om dette samfunnet skulle gå inn i en dyp økonomisk krise. Nettopp fordi årsakene er skjult.

Dette gir de borgerlige partiene på tusenvis av måter en særstilling. Det er ingen lik konkurranse mellom DNA/Høyre og AKP. Den er i høyeste grad ulik. Så lenge det finnes klasser i et samfunn så vil det aldri eksistere noen lik konkurranse mellom dem om makta, og heller ikke mellom klassenes organisasjoner.

Samfunnets målsetting vil selvsagt prege staten, skoleverket, aviser og presse på samme måten som det gjøres i dag. Samfunnet må ha det som det erklærte målet å avskaffe klassene og innføre kommunisme. Jeg kan ikke se noe annet parti enn KP som fullt ut representerer denne målsettinga. Derfor er det for å vri seg unna den virkelige debatten å si at ordet særstilling nå blir brukt "i betydningen stor oppslutning". Selvsagt forutsetter det at partiet har stor oppslutning, men det er først og fremst knytta til at kommunistpartiet ikke vil ha noen lik konkurranse med andre partier under sosialismen. De som er mot kommunistpartiets særstilling må i praksis mene at dette er mulig.

Det partiet som har gjennomført revolusjonen og forsvarer sosialismen mest konsekvent, det partiet som har den samme målsetting som samfunnet, vil derfor ha en politisk særstilling.

Per O.

SOSIALISMENS VIKTIGSTE OPPGAVE

En kommentar til BB.

I vedtaksforslaget om sosialismen skriver BB i kapitlet "Sosialismens oppgaver": "Sosialismens viktigste oppgave er å utvikle produksjonen og produktivkraftene, og dermed legge grunnlaget for å oppheve vareproduksjonen og arbeidsdelinga." (Pkt.21) Sjøl om han seinere kommer inn på problemene ved arbeidsdelinga, hvordan sikre arbeiderklassen reell makt osv., står det fast at han mener at den viktigste oppgava til sosialismen er å utvikle produksjonen og produktivkraftene.

Dette mener jeg bare er halve sannheten, ergo er det feil. Det underslår viktigheta av at sosialismen må sikre at det faktisk er arbeiderklassen som har makta i samfunnet.

BB peker flere ganger på at det under sosialismen vil stå motsigelser mellom å utvikle produktivkraftene og å trekke arbeiderklassen med i statsstyringa (pkt. 29,31), og at det kan være nødvendig å gå sakte fram dersom utviklinga går på tvers av folks rettigheter (pkt.38). Han viser at arbeidsdelinga under sosialismen - at arbeiderklassen styrer via stedfortredere (ledelsen i kommunistpartiet, byråkrater, eksperter) - kan være en kilde til kontrarevolusjonen (pkt.26-31). Han kritiserer også retninger i den kommunistiske bevegelsen som har trodd at kommunismen ville komme automatisk bare produktivkraftene var høgt nok utvikla. (pkt.28) Dette er viktige påpekninger.

For å sette det på spissen: Det er bedre om arbeiderklassen har makta og produktivkraftene "henger etter", enn at produktivkraftene utvikles raskt, og samtidig baner vei for et nytt borgerskap som tar over makta i staten..

Jeg vil stille dette forslaget opp mot pkt.21 i BB's forslag:

"Ei viktig oppgave for sosialismen er å trekke arbeiderklassen mer og mer direkte inn i styringa av produksjonen og staten. Sosialismen må sikre at det faktisk er arbeiderklassen som har makta i samfunnet.

Å løse denne oppgava henger sammen med at det sosialistiske samfunnet utvikler produksjonen og produktivkreftene, og dermed legger grunnlaget for å oppheve vareproduksjonen og arbeidsdelinga. Dette er ei forutsetning for at sosialismen skal kunne gå over til kommunisme."

Håper at BB kan svare, kommentere forslaget mitt i BV før landsmøtet.

Stein H. T

KOMMENTAR TIL STEIN.

Jeg er sjøl usikker på dette spørsmålet. Men jeg heller også til den oppfatninga at utviklinga (og revolusjoneringa) av produksjonsforholda er det avgjørende for å utvikle sosialisme til kommunismen. I Marx' sitt perspektiv er det i første rekke kapitalismens oppgave å utvikle produktivkreftene. Kanskje Mao har mer rett enn vi hadde da han sa:

"...jo fattigere folk er, jo mer ønsker de revolusjon. I de vestlige kapitalistiske landa er tallet på folk med arbeid relativt høyt, og det er lønnsnivået også. Arbeiderne der har blitt sterkt påverka av borgerskapet, og det ser slett ikke ut til å være lett å gjennomføre sosialismen. Og siden mekaniseringa har kommet så langt, er hovedproblemet etter en vellykka revolusjon ikke å utvikle mekaniseringa, men å forandre menneska."

Jeg tror at kommunistene i Kina og Sovjet la så stor vekt på utviklinga av produktivkreftene fordi dette var nødvendig i disse landa - rett og slett av nasjonaløkonomiske hensyn. (tilbakeliggende land) Et av Mao's viktigste bidrag til marxismen er, etter mitt syn, at han forsøkte å bryte med denne tradisjonen i den komm.bevegelsen. Når dette er sagt er sjølsagt utviklinga av produktivkreftene i verdensmålestokk en forutsetning for å oppheve underkuinga under arbeidsdelinga (grunnlaget for byråkratiet) og innføre det kommunistiske prinsippet:

"Fra enhver etter evne - til enhver etter behov."

BB.

TIL KAMP FOR SÆRSTILLINGA

Om sakspapiret:

Rød Ungdom har laget et sakspapir om sosialismen som jeg mener er et gjennombrudd ikke bare når det gjelder sosialismesyntet vårt, men også i å begrunne hvorfor særstilling er viktig. Selve ordet "særstilling" blir ikke brukt noe sted, men formuleringer av denne typen gjør nesten samme nytten:

"Rød Ungdoms syn er at et sterkt kommunistisk parti er en forutsetning for å styrte kapitalismen og en forutsetning for å utvikle sosialismen mot kommunismen." (Punkt 43)

"Men også oppbygninga av sosialismen er en vitenskaplig oppgave. Uten et kommunistisk parti vil denne oppgaven være umulig".

(Punkt 47)

Dette er jo klar tale. Men likevel er det noe som holder igjen. Skrittet tas ikke fullt ut og det syns jeg går frem av en del andre punkter. F.eks. i punkt 34 og 35 der parlamentarismen blir erstatta av en ny "demokratisk-sentralistisk styringsform over økonomien". Her blir ikke partiet trukket inn. Likedan i pkt.51 som primært argumenterer imot grunnlovsfesta særstilling. Dette er det eneste punktet som bruker ordet særstilling.

Blar vi videre til s.14 står det i det siste oppsummeringspunktet at det må finnes et sterkt kommunistisk parti.

Sammenligner vi med Steigans 28 teser i Røde Fane så ser vi forskjellen ganske klart. I punkt 14 sier han at: "Dette partiet må ha en reell særstilling i det sosialistiske samfunnet." For å oppsummere: Steigan går lenger enn vårt sakspapir. Det er en viss forskjell på uttrykket "finnes" og "reell særstilling". Det avgjørende er jo hvordan vi plasserer kommunistpartiet i forhold til makta, ikke om det "finnes" et sterkt parti f.eks. et sted inne på Hardangervidda.

OM STYRESKRIVET:(nr.3/83)

Jeg synes det er bra at sentralstyret endelig tar stilling i sosialismedebatten, men jeg har sjelden sett mer kaotiske vedtak enn de som presenteres i styreskrivet. Det kommer også bra frem i stemmeresultatene. På side 10 refereres et endringsforslag til pkt.51 og en begrunnelse for å opprettholde pkt.51. Det første ble nedstemt, det andre vedtatt. Jo mer jeg studerer tekstene, jo mer forvirra blir jeg. Begge sier at partiet må spille en ledende rolle. Begge går imot grunnlovsfesta særstilling. Hva er da egentlig forskjellen?

Og nederst på siden står på toppen av det hele en begrunnelse for det nedstemte forslaget som fakta argumenterer for grunnlovsfesta særstilling! Kanskje noen som var på sentralstyremøtet kan oppklare? I alle fall: Den samme motviljen mot særstillinga går igjen også i styreskrivet. Årsaken til dette tror jeg delvis er at "særstillinga" assosieres med AKP-kupp og at AKP har makta mot befolkningas vilje og delvis et totalt høyreavvik hos noen i synet på partiet, sosialismen og proletariatets diktatur m.m. Resten av innlegget er mynta på desse "delvisene".

HVA ER DET VI DISKUTERER?

Hovedspørsmålet er ikke om partiet skal ha grunnlovsfesta særstilling. Hovedspørsmålet er om sosialismen kan overleve hvis ikke samfunnet blir styrt av partiet og med marxisme. Jeg har allerede vist at sakspapiret mener nei. Steigan mener også nei. Til og med styreskrivet mener vel egentlig nei.

Partiets, eller marxismens rolle under sosialismen kan ikke forklares bare ut fra demokratiets problemer. Det er prinsipielt feil. Demokratiet er ikke hele samfunnet, men bare en del av det. Nærmere bestemt en del av samfunnets produksjonsforhold. Denne feilen har sosialismedebatten vært mye prega av, og jeg tror det skyldes en slags idealisme.

Idealistisk fordi vi ikke greier å se samfunnet i sin helhet. Sosialismen må jo nødvendigvis omdanne hele samfunnet, og dessuten så er heller ikke produksjonsforholda det viktigste. Mer grunnleggende er de tinga sakspapiret beskriver i de første kapitla. Ting som vareøkonomi og verdilov, plan og marked, arbeidsdeling og byråkrati osv.

Å løse disse problema er strategisk sett tusen ganger viktigere enn å krangle om hva som skal stå i grunnloven. Fra kapitalismen vil vi overta forelda produksjonsforhold, det er så, men vi vil også overta en forelda vareøkonomi som det er sosialismens historiske oppgave å utvikle videre.

Produksjonsforhold og produktivkrefter må sjølsagt sees i sammenheng, men det siste er grunnlaget for det første. Derfor er det prinsipielt feil å legge avgjørende vekt på f.eks. demokratiet. Sjøl ikke tusen kulturrevolusjoner kan bringe en tilbakeliggende økonomi over i kommunismen. Heller ikke Stalins "røde eksperter".

Hvis det bare dreide seg om ting som ytringsfrihet, løpesedler og streikerett ville det neppe være nødvendig med et kommunistparti i ledelsen. Også marxismen kunne vi greid oss uten. Det er viktig å forstå dette, for sosialismens "historiske oppgave" er å gjøre kål på den kapitalistiske måten å produsere på.

Den eneste konklusjonen på dette blir for meg at partiet er nødt til å spille en ledende rolle, dvs. inneha en særstilling i samfunnet. Med det mener jeg at partiet må være der hvor makta er, at partiet styrer samfunnet og kontrollerer at sosialismen utvikler seg riktig vei. Sånn vil jeg definere særstillinga. Dette er viktigere enn hva som står i grunnloven, men hvis AKP innehar en sånn særstilling i virkeligheten - og vi mener det er helt nødvendig - hvorfor kan det ikke da uttrykkes på papiret?

Jeg er med andre ord tilhenger av grunnlovsfesta særstilling fordi det vil være logisk, men hvis partiet likevel har særstilling så kan vi godt drite i grunnloven for min del!

Jeg skjønner ærlig talt ikke hvorfor folk blir grønne i trynet av dette standpunktet. Poenget er at sosialismen må oppfattes som en prosess. Politisk særstilling er ikke noe et parti får gratis. Det vil være et resultat av en politisk kamp som vil prege hele perioden med sosialisme. Særstilling kan derfor aldri innføres gjennom et kupp. Videre mener jeg at kommunismen er umulig uten at denne særstillinga utvides til en situasjon der partiet dominerer samfunnet totalt. Først da kan det være hensiktsmessig å innføre særstillinga i forfatninga.

Altså er det meningsløst å være prinsippielt imot grunnlovsfesta særstilling. Konsekvensen av det blir at man for evig og alltid ønsker at det skal eksistere borgerlige partier. Dette forutsetter igjen at det alltid skal eksistere kapitalistisk vareproduksjon, et syn som er bakstreversk.

Men grunnlovsfesta særstilling er ikke aktuell politikk. Det trenger heller ikke å stå i noe program. Men vi kan ikke være prinsippielt imot en sånn formell særstilling.

FRISØRENE'S HUMANE FLERTALLSDOM-
INANS ELLER PROLETARIATETS DIK-
TATUR

Jeg vil gjerne si med en gang at for meg er Stalin en avviker. Vi mangler en skikkelig "kader-vurdering" av han, men jeg mener likevel at Stalin leda en pigg-trådsosialisme som ikke likna grisen. Dessuten er jeg usikker på hvor stor han var som teoretiker.

Jeg er altså ingen Stalin-elsker, bare så ingen skal ta meg for det. Dessuten kan jeg skrive under på den demokrati-definisjonen som de fleste "anti-særstillingsfolka" går inn for. Sakspapiret gir også spørsmålet om demokrati stor plass.

Et reelt demokrati er en av de viktigste forutsetningene for at sosialismen skal kunne bli kommunisme. Det er nødvendig for å utvikle produktivkraftene, oppheve arbeidsdelinga, nedkjempe

borgerlige partier og er derfor et prinsipp. Men dette demokratiet forutsetter proletarietets diktatur. Under en utvikla og "sikker" sosialisme vil dette diktaturet nødvendigvis komme lite til uttrykk, men all historisk erfaring viser at ihvertfall den første perioden vil være prega av beinhard klassekamp. Arbeiderklassen, flertallet i folket, må være villige til å bruke vold i denne kampen, og det vil være i sjølforsvar.

Arbeiderklassens eneste prinsipp må være at dersom borgerskapet og sosialismens fiender, mindretallet, prøver å styrte sosialismen, så skal de undertrykkes. Bruker borgerskapet vold, så skal de møtes med vold. Dette er proletarietets diktatur. Men i den grad borgerskapet går med på det, ville jeg foretrekke at de delte ut løpesedler og organiserte partier istedenfor aktive kuppforsøk. Også sosialismens fiender må da gis demokratiske rettigheter under "ansvar". Dette er nødvendig for å kunne mobilisere arbeiderklassen til å overvinne fienden. Et proletarietets diktatur som nekter fienden alle rettigheter, overser nødvendigheten av politisk kamp, og arbeiderklassen vil heller ikke forstå det.

Proletarietets diktatur er altså i realiteten klassekamp. Arbeiderklassen holder borgerskapet nede, men diktaturet er også innført for til slutt å kunne oppheve seg sjøl.

Sjølsagt er ikke proletarietets diktatur uten problemer. Utviklinga i Sovjet og Kina viser jo det.

Proletarietets diktatur var en metode for å oppheve grunnlaget for alle klassesdiktaturer, nemlig klassene. Isteden fikk vi alle overgrepa og diktaturet este ut til å bli den største statsmaskinen verden noensinne har sett. Men dette er ikke problemet nå. Det som er problemet, er at enkelte tydeligvis oppfatter diktaturet som en slags vennlig konkurranse: "Rød Ungdom er også av den oppfatning at kommunistpartiet hvis det har regjeringsmakta skal gå av hvis flertallet ønsker en annen regjering." (styreskrivet) At det i det hele tatt er mulig å si dette uten samtidig å føye til at "hvis kommunistregjeringa får flertallet imot seg, så skal det allikevel kjempes til siste slutt for å beholde makta", det fatter ikke jeg. At 27% av sentralstyret stemte for og 33% stemte avholdne er enda verre.

Her må jo folk ha forbytta sosialismen med kapitalismen og den kommunistiske regjeringa med regjeringa til Willoch, det er åpenbart. Og den sosialistiske nasjonalforsamlinga må ha blitt forbytta med borgerlig parlamentarisme. Eller er det Rød Ungdoms sentralstyre som har blitt forbytta med Unge Høyres? Det er ihvertfall ikke så merkelig at de som stemte for dette også er imot at partiet skal ha noen særstilling. Er de for at partiet skal få være med i det hele tatt? Er det ikke på grensa til rått spill å slippe kommunistpartiet løs på de borgerlige?

Noe av den samme tenkinga går fram av det som blei vedtatt: "Rød Ungdom ser det ikke som usannsynlig at den sosialistiske revolusjonen blir gjennomført av en allianse av flere politiske krefter og partier. Det er derfor åpenbart at det kommunistiske partiet ikke vil kunne få noen lovfesta særrettigheter."

Nei, det skal være sikkert og visst. Hvis det menes en allianse vokst fram gjennom en folkekrig så dreier det seg om en allianse med borgerlige partier. Av dem vil vi bare få lovfesta rett til å delta i parlamentariske valg. Helt til de forandrer valglovene fordi kommunistpartiet får så mange stemmer.

Hvis det menes en allianse mellom sosialistiske partier vokst fram gjennom en revolusjon, så skjønner jeg ikke hvordan det kan finnes flere revolusjonære partier. Skulle det være AKP og SV? KAG eller NKP? Fins det noen historiske erfaringer med en sånn revolusjon? Er det ikke tvert imot sånn at det må dreie seg om "sosialistiske" opportunister og "sosialistiske" reformister? Og er det ikke sånn at revolusjon bare er mulig ved at kommunistpartiet innbitt bekjemper disse "sosialistene" fordi de konsekvent bare vil føre revolusjonen på avveier? Jeg bare spør. (Min fulle sympati til den 7-prosenten som stemte avholdende her).

SÆRSTILLINGAS BEGRENSING:

Nå har jeg kommentert noen av disse "delvisene" jeg nevnte foran. De andre "delvisene" er de som assosierer særstilling med udemokratiske overgrep retta mot befolkninga. Jeg er prinsipiell motstander av sånne overgrep. Det sier seg sjøl at hvis partiet oppnår særstilling så vil det være fordi partiet gjennom klassekamp og revolusjon vinner folkets støtte. Særstillinga vil altså være et resultat av en reell politisk dominans. Hvis arbeiderklassen ikke gir partiet en sånn oppslutning så blir det ingen særstilling. Men da blir det etter min mening heller ingen sosialisme.

Så hva er problemet? Problemet er at noen kamerater ikke engang vil at partiet skal kjempe for en sånn politisk dominans! Vi skal ikke stille det som målsetting! Partiet skal ikke ha det i sitt program! Partiet skal ikke si at sosialismen forutsetter revolusjon, marxisme, proletariatets diktatur, forutsetter partiets ledende rolle.

Da spør jeg om vi ikke like godt kan legge ned partiet med en gang. Det er ikke riktig å knytte ordet særstilling primært til sp. om en evt. framtidig lovbestemt særstilling. Det primære er at særstilling kort og godt er nødvendig. Derfor er det ikke nok med diffuse og unnvikende begrep som "ledende rolle" osv. Særstillinga må bli vår kampmålsetting.

Et av de mest ekstreme utslaga av denne linja mener jeg Hellesvik sto for i Klassekampen. Han ga avkall på alt. Hvis dette ble partiets linje så ville vi gått inn i historia med gullskrift; det mest komiske forsøket noensinne på å bygge sosialisme. Det ville iallefall gitt oss særstilling i historiebøkene.

Erik, Trondheim.

INNSAMLINGA —

IKKE FOR Å ERSTATTE STATSSTØTTE FOR Å STYRKE KAMPFONDET OG VALGARBEIDET

vi får statsstøtte likevel !

Det er nå klart at Rød Ungdom likevel får statsstøtte. Vår argumentasjon overfor staten har faktisk blitt tatt hensyn til. Det er nemlig helt spesielt at søknadsfristen forandres, slik det skjedde i fjor. Derfor har departementet omgjort innstillinga fra LNU, slik at de organisasjonene som søkte i henhold til den gamle fristen likevel får støtte. Betyr dette at informasjonen om disse tingene i vinter var vil-

ledende og altfor pessimistisk? Nei, slett ikke. Det var i utgangspunktet svært små sjanser for at vi skulle få støtte, og det ville være å føre organisasjonen bak lyset om vi da hadde latt som noe annet.

Dette betyr at vår akutte økonomiske krise er over. Vi er ikke lenger avhengig av ei innsamlingskampanje for å drive organisasjonen slik vi ønsker.

hvorfor innsamling da ?

Det er to grunner til at vi opprettholder innsamlinga likevel. For det første: Vi trenger penger. Både for å styrke vår økonomiske beredskap ved å utvide Kampfondet. Og for å ha større ressurser i valgkampen til høsten.

For det andre: Kampanja er allerede i gang. Planer er lagt, og vi har så smått begynt å se resultatene.

Vi vil understreke at innsamlinga blir begrensa i forhold til den opprinnelige planen. Målsettinga er redusert og den vil gå over to etapper.

VI TRENGER PENGER !

Det faktum at vi lå an til å miste den viktigste delen av statsstøtta i år, fikk oss til å innse at vi var blitt svært avhengige av disse pengene. Vi oppdaga at vi var nødt til å sette i gang en hel rekke krisetiltak for å sikre midler til organisasjonen. Trass i at vi denne gangen sjøl var skyld i dette, vil vi ikke få statspenger i all framtid - tvert i mot.

Rød Ungdom har i dag et Kampfond på 28000,- kroner. Dette har stått urørt i flere år. Vi mener det er nødvendig å bygge ut dette fondet, slik at vi står bedre rusta i tilfelle økonomisk krise. Det at vi har en reserve betyr også at vi står friere i vår økonomiske planlegging i framtida.

Målsettinga for kampanja på landsbasis er kr.25000,- Målsettinga for de enkelte distrikter og lag vil bli sendt direkte. Planen er at 20000,- skal gå til Kampfondet, mens 5000,- går til valgkampen. For at det skal være mulig å kontrollere resultatene av innsamlinga, vil vi legge fram regnskap for hvordan pengene er brukt.

VI VIL IKKE STOPPE EN RULLENDE SNØBALL

I det siste har det vært mer diskusjon om økonomi i Rød Ungdom enn på lenge. DS og lag har allerede starta planlegginga av hvordan innsamlinga bør drives, og flere lag har benytta utrødisjonelle metoder i arbeidet med Landsmøtekontingenten. - Metoder som vi vil bruke i innsamlinga. Denne utviklinga ønsker vi ikke å stoppe. Det vi nå har starta vil gi oss svært nyttige midler, og det vil gi oss nyttige erfaringer. Arbeid med sjøl å skaffe fram ressurser betyr enormt mye både for å lære hvordan det gjøres, betydninga av økonomisk arbeid og årvåkenhet overfor økonomiske disposisjoner og planlegging. Allt dette trenger Rød Ungdom å styrke seg på. Spesielt i ei tid hvor vi mottar penger fra staten.

25000,-

50% INNEN SOMMERLEIREN

Dette er første etappe i kampanja. Vi vil oppfordre laga til å gjøre unna mest mulig av innsamlinga til da. På den måten vil vi oppnå mer kampanjepreg, og laga vil ikke ha den hengende over seg i valgkampinnspurten. Den endelige fristen for de siste 50% er 1. November.

sentrale tiltak

- Vi planlegger å trykke opp endel aksjebrev i Rød Ungdom. Disse håper vi å selge til sympatisører, venner og partimedlemmer over hele landet. Siden vi ikke ønsker at borgerskapet skal kjøpe opp aksjemajoriteten, ber vi dere være raskt ute med å bestille.
- Vi vil følge opp utviklinga gjennom oversikter i Bolsjevikkamp og på Ungdomssida i Klassekampen ca. den 15. i hver måned. Det vil være en fylkesvis oversikt, så det vil være enkelt å se hvordan hvert distrikt jobber med innsamlinga.
- Vi vil også jobbe for å spre gode erfaringer og nye forslag til metoder i innsamlinga, og vi ønsker å få inn flere forslag til initiativer som bør tas sentralt.

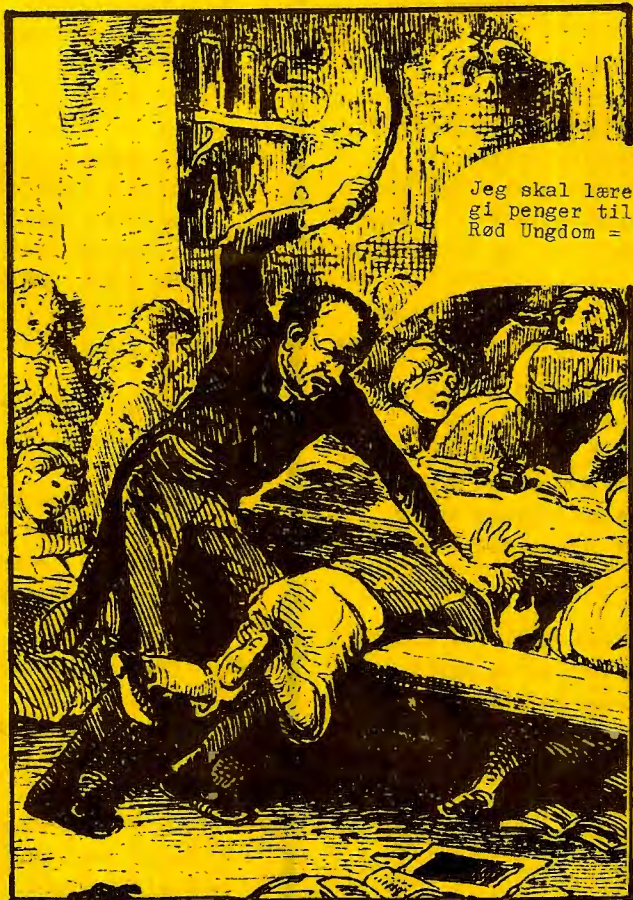
Nå er det opp til oss. Vi kan sette oss tilbake, trekke et lettelses sukk - "vi slapp med skrekken". Det kan vi ikke gjøre! Vi har allerede ryddet opp en del. Vi har startet diskusjonen

lokale tiltak

- Styret må raskt diskutere innsamlinga, og legge en plan for hvordan laget skal drive den. Denne planen bør inneholde:
  - Hvilke metoder skal brukes.
  - Tidsplan.
  - Avgjøre ansvarsforholda for de ulike tiltakene.
  - Økonomisk målsetting.En slik plan må følges grundig. Unngå å måtte ta skippertak i siste liten.
- Laget må diskutere innsamlinga og styrets plan.
- Laget må sende inn tips om nyttige metoder i innsamlingsarbeidet. Dette er svært viktig for her er vi foreløpig kommet kort.
- Likevel prøver vi oss med noen forslag:
  - Faste bidrag fra medlemmene. Dette mener vi vil være en viktig metode i alle lag.
  - Utlodding/Amerikansk auksjon.
  - Kakeotteri.
  - Flaskesamling.
  - Loppemarked.
  - Selge aksjer.
  - Bidrag fra partimedlemmer.
  - Få andre organisasjoner til å bevilge penger til oss.

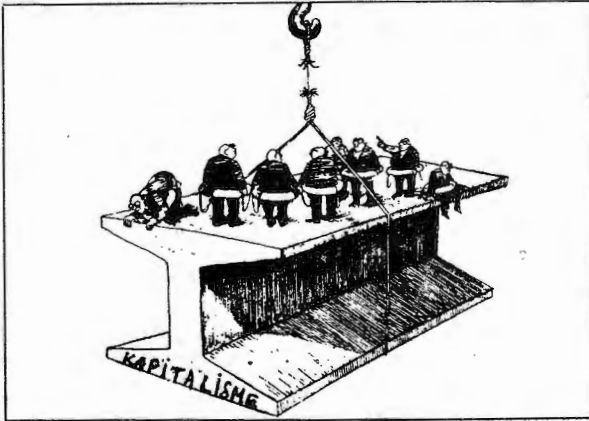
rundt økonomien. Vi vet - uten penger kan vi ikke gjøre noeenting. Diskuter innsamlinga i laget, finn mange metoder, legg planer. Dette skal bli en innsamling som styrker organisasjonen vår.

ØKU.

Men vi lar oss ikke kue - .....

OM SOCIALISME; fra lagsdiskusjonene

TROMSÖ:

Diskusjonen i arbeiderlaget i Tromsø Rød Ungdom viste at dette er et jævla omfattende emne som det trengst tid til å sette seg inn i før man kan avgi gode, programmatisk erklæringer. Kort om noen av de diskusjonene vi var innom:

1. Det meste av diskusjonen dreide seg om kapitalismen og "Sosialismens oppgaver", da først og fremst pkt.21; "Sosialismens viktigste oppgave er å utvikle produksjonen og produktivkreftene....osv." Undertegnede hadde laga et motfor-slag som sa at sosialismens viktigste oppgave er å trekke arbeiderklassen mer og mer inn i styringa

av staten og produksjonen, og at ei utvikling av produktivkreftene er ei forutsetning for å gjøre dette. Vi diskuterte om det er mulig å peke ut et område som sosialismens viktigste oppgave for sosialismen har mange "oppgaver", og det er sammenheng mellom arbeidermakt, utvikling av produksjonen osv.

De fleste var enig i at formuleringa slo for mye i ei retning.

Det ble også stilt spørsmål om det er mulig å få nedfelt alle sosialismens oppgaver i et avsnitt. Mot dette sa noen at noen grunnleggende prinsipper uansett må slås fast.

Diskusjonen viste at spørsmålet om "viktige oppgaver" er vanskelig å få tak på for mange. Dette kan henge sammen med usikkerhet om begreper som: "utvikling av produksjonen og produktivkreftene" og "arbeiderklassen inn i statsstyringa".

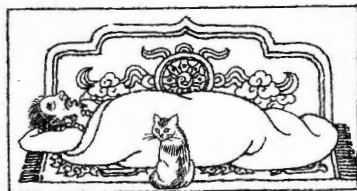
2. En kamerat ville bytte ut formuleringa i pkt.9 om "motsigelsen mellom den samfunnsmessige produksjonen og den private tillegnelsen" med at den grunnleggende motsigelsen går mellom at produksjonen er direkte privat og indirekte samfunnsmessig. Dette ble lite diskutert, dels pga. at mange ikke så den store forskjellen, dels pga. tidsnød.

3. Flere hadde hengt seg opp i uklare formuleringer, f.eks. pkt. 19 og 30. Skal programmet kunne brukes overfor vanlige mennesker må språket bli klarere.

4. Uten at vi diskuterte dette konkret, var det stor enighet om at det var positivt med ei så grundig behandling av de demokratiske rettigheter under sosialismen.

For arbeiderlaget
i Tromsø

Jesper.

Trondheim:

Laget tok blandt annet utgangspunkt i disse to spørsmåla:

Er det mulig å bygge et sosialistisk Norge uten et kommunistisk parti i ledelsen? Vil partiet få en reell/formell særstilling?

Vi diskuterte enhetsfront opp mot at kommunistpartiet skulle styre en sosialistisk revolusjon. Enkelte hevdet at man ikke kunne vite på forhånd hvem ledelsen som skulle skulle styrte det kapitalistiske samfunnet ville bestå av. Men de fleste mente at KP ville spille en større rolle enn evt. andre grupper.

Konklusjonen på denne diskusjonen ble at laget mente at Kommunistpartiet må lede staten for arbeiderklassen etter revolusjonen. Vi ser det slik at KP kommer til å ha en reell særstilling etter revolusjonen! De representerer målsettinga om et klasseløst samfunn, og dette vil måtte prege økonomien, massemedia, skolen osv.

Laget mente at det bør være en nasjonalforsamling i et sosialistisk samfunn, men forholdet mellom denne forsamlinga, KP og folket har vi ikke helt klart for oss. Flertallet i laget mente at vi skulle tillate flere partier under sosialismen, dette vil være det beste hinder for degenerering av partiet.

Mindretallet gikk inn for ett-partistaten, de mente at dersom flere partier blir tillatt, vil disse se på konkurransen seg i mellom som det viktigste og ikke folkets interesser. Kritikken av ledelsen skal kunne stilles direkte fra folket, fagforeninger eller andre organisasjoner.

Skolelaget i
Trondheim.

Kritikk:

KRITIKK AV SENTRALSTYRET.

Arbeiderlaget i Tromsø Rød Ungdom vil kritisere sentralstyret for opplegget rundt handlinga av forslaget på sosialismevedtaket til landsmøtet. Et så omfattende forslag burde vært diskutert bedre i organisasjonen før det blir vedtatt. Spesielt i ei sak som er så viktig for Rød Ungdom, og hvor det har stått mange motsigelser, er det nødvendig med gode forberedelser for å gjøre et vedtak på en demokratisk måte.

Vi vil derfor spørre sentralstyret om deres vurdering av handlinga av sosialismeforslaget. Synes dere den har vært god nok?

Arbeiderlaget i
Tromsø Rød Ungdom.

Uklarheter om demokrati

Den kommunistiske bevegelsen har vært uklare på hva den mener med demokrati. I perioder har den undervurdert kampen for demokratiske fri- og rettigheter. Mye av denne uklarheten gjenspeiler seg i sosialismedebatten i Rød Ungdom.

DEMOKRATI = FOLKESTYRE

Demokrati er et gresk ord som kommer av ordene demos (folk) og kratos (styre), og betyr derfor folkestyre. Så lenge slaveeiere, føydalherrer og kapitalister har hatt den økonomiske og politiske makta har det derfor ikke eksistert demokrati i betydninga folkestyre. Etter mitt syn er det viktig at den kommunistiske bevegelsen viser at det ikke er demokrati/folkestyre så lenge et mindretall hersker. Skal vi oppnå demokrati/folkestyre må kapitalismen styrtes. Under sosialismen kan vi få et virkelig folkestyre. Eller som Marx og Engels skriver i Det Kommunistiske Manifestet:

"Det første skritt i arbeiderrevolusjonen er proletarietets reisning til herskende klasse, opprettelse av demokratiet."

Vi ser at Marx og Engels her bruker begrepet demokrati i betydninga folkestyre.

BORGERLIG DEMOKRATI

Borgerskapet setter likhetstegn mellom demokrati og den statsformen som eksisterer i endel utvikla kapitalistiske land. Denne statsformen (borgerlig demokrati) er kjennetegna av parlamentarisme og et skille mellom lovgivende, dømmende og utøvende makt. Alle borgere har like rettigheter i forhold til staten. Dette var den særegne statsformen som ble innført gjennom den borgerlige revolusjonen i Europa og Nord-Amerika. Her knyttet demokratibegrepet til de individuelle og private rettighetene. Denne statsformen danner en naturlig overbygning over den kapitalistiske basisen. Samfunnet er jo bygd opp på privateiendommen og individuelle uavhengige vareprodusenter. Akkurat som hele den kapitalistiske produksjonsmåten på overflaten gir inntrykk av likhet, er dens overbygning også basert på likhet. Men sannheten er jo at under overflaten er systemet basert på utbytting. Noen er arbeidere og noen er kapitalister (kapitalforholdet) og dermed er det stor forskjell/ulikhet. Det borgerlige demokratiet forutsetter en likhet (klasseløshet) som ikke finnes under kapitalismen.

VI MÅ AVSLØRE BORGERSKAPETS "DEMOKRATI"

Det er viktig å avsløre at det ikke er demokrati i betydninga folkestyre under kapitalismen. Sjølsagt finnes det demokratiske fri- og rettigheter (som vi må forsvare) - men det er noe annet enn demokrati/folkestyre. Det betyr bare at slaven får lov til å si "jævel" til slaveeieren - likefullt er det et mindretalls klassesdiktatur. Grunnen til at det borgerlige "demokratiet" ikke er et demokrati er sjølsagt at det er et mindretall som har den økonomiske makta, og dermed den politiske. Det er kapitalforholdet som egentlig er kapitalismens styringsform.

SOSIALISMEN/KOMMUNISMEN

Marx og Engels skrev at når proletariatet reiser seg til herskende klasse oppretter det demokratiet. Og det er riktig! Under sosialismen har det store flertallet den økonomiske og politiske makta. Etter hvert vil en erstatte de private og individuelle beslutningene med kollektivets beslutninger. Da er det demokrati/folkestyre.

Og dette er på en måte det motsatte av borgerskapets demokratibegrep som er knytta til individene. Under sosialismen er det virkelig demokrati i den forstand at felles-skapet styrer samfunnet. Og bare ved at fellesskapet frigjør seg, kan hvert enkelt menneske frigjøre seg.

Men fremdeles er samfunnet spaltet i klasser og det vil eksistere en ulikhet. Det fullstendige demokratiet - der alle samfunnsmedlemmene styrer er derfor forbeholdt det kommunistiske samfunnet. Eller som Lenin skriver i Staten og Revolusjonen:

"Først i det kommunistiske samfunnet, hvor kapitalistenes motstand er definitivt brutt, hvor det ikke finnes noen klasser (dvs. hvor det ikke finnes noen forskjell mellom samfunnets medlemmer i deres forhold til samfunnets produksjonsmidler) - først da opphører staten å bestå, først da kan man tale om frihet. Først da er demokrati mulig og da vil et virkelig fullstendig demokrati, virkelig uten noen som helst unntagelser kunne gjennomføres."

Lenin snakker riktignok også om at demokratiet som et styringssystem vil dø ut under kommunismen, fordi menneskene vil venne seg til å innordne seg samfunnet, - men det var ikke poenget her!

OFFENSIV KAMP FOR DEMOKRATI

Min konklusjon er derfor at kampen for sosialisme og kommunisme også er en kamp for demokratiet. Det virker som om noen er svært så redde for å ta dette ordet i sin munn. Jeg mener dette skyldes at man setter likhetstegn mellom skinndemokratiet under kapitalismen, som er bygd på private friheter, og virkelig demokrati/folkestyre. Under kapitalismen er det en uhyre viktig oppgave å vise at det ikke eksisterer demokrati. I forhold til borgerskapet kan vi derfor offensivt reise kampen for demokrati, og påvise at sosialismen og kommunismen er nødvendig for å innføre demokrati.

BB.

YLIs anti-hasj-kampanje

En kunngjøring og oppfordring:

YLI skal avholde en aksjonsuke mot hasj/rusing. Både allmenfag- og ungdomsskoler har vist interesse for dette, og det er ikke for sent for RU-ere å kaste seg på.

Jeg skal ikke gå alle de 1001 grunnene for at slikt arbeid er fornuftig, kun oppholde meg kort med en.

Ideologi.

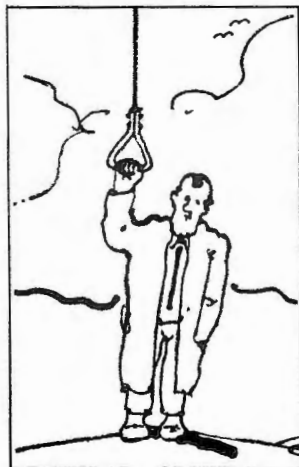
Rød Ungdom har ved flere anledninger advart mot desorganisering blandt ungdom, tendensen til å være sin egen smed osv. Gjennom denne anti-hasj aksjonen får vi en knagg å henge den ideologiske kampen på. Uansett om skolene er fri eller fulle av hasj, bør dette tas opp.

Utover en polemikk mot hasj-liberealistere er det også mulig å tordne mot verdikonservative ideologiske strømminger som hevder å holde den individuelle friheten høyt.

Hasj-spørsmålet inneholder et verdi-valg, men også et ideologisk valg som er langt mer omfattende enn tilknyttingen til hasj!

Jr.

FAUSKE RØD UNGDOM OM BERETNINGA

1. Fauske RU mener at beretninga er for lite grundig i vurderinga av den politiske situasjonen blant ungdommen, særlig i å finne fram til de mest framtreddende tendensene. Beretninga trekker fram at Skoleaksjonen -82 viste vilje blant ungdommen til å sloss mot forverringer. Men ellers nøyer sentralstyret med å konstantere den objektive situasjonen for noen av de andre politiske ungdomsorganisasjonene.

FRU er opptatt av å finne fram til hovedtendensene/strømningene blant ungdommen. Er det kampvilje, apati, høyredreining eller hva som utvikler seg? Det er i forhold til hvilke svar vi gir her at vi utformer strategier og foretar prioriteringer.

FRU ser sterke tendenser til at ungdommen biter på lettvinde løsninger på tidas problemer. Dette gjelder både de som orienterer seg mot høyre og de som orienterer seg mot "venstre" i det politiskelandskapet. Det gjelder like mye de som griper SUs passivisme som de som henger seg på FRPUs rasisme. FRU mener beretninga undervurderer SU og FRPU, særlig sistnevnte, som på tross av at C. I. Hagen samla få folk på Yongstorget og på tross av en svak organisasjon, likevel vinner fram blant stadig flere ungdommer og i stadig flere grupper. (Slår f.eks. voldsomt gjennom i Nord-Norge for tida, der de tidligere ikke eksisterte.)

FRU mener også at det er tendenser til sterk polarisering blant ungdommen, altså ei utvikling i retning av få, ofte ytterliggående trender/grupper/bevegelser som står steilt mot hverandre og fjernt fra hverandre. På samme tid utvikler det seg økende kampvilje, tiltagende apati og sterk framgang for høyreekstremismen. Ingen av disse tendensene ser imidlertid ut til å favne brorparten av ungdommen.

2. FRU mener det er feil av SS i liten og ingen grad å ta for seg situasjonen i den internasjonale kommunistiske bevegelsen i beretninga. For oss synes det som om reformismetendensene, de borgerlige ångrepa og svika bare blir fler. Hva mener SS? Åssen er forholdet til svenskene? Har vi brutt med noen? Fått nye forbindelser med noen? Vrimler det av motsigelser? Osv.

Vi mener også at det i denne sammenhengen er for lite grundig vurdering av RU spesielt. Hvor er det f.eks. blitt av høyreavviket fra siste landsmøte? står det fortsatt, eller?

3. FRU har mest på hjertet når det gjelder sentralstyrets sin måte å håndheve gymnasprioriteringa i praksis.

Vi har hele tiden støtta prioriteringa av skoleelever, og gymnasiaster spesielt.

Dette gjør vi fortsatt 100%. Imidlertid mener vi at ledelsen har gjort overtrap i retning av å definere gymnasprioriteringa som: "Gymnasprioritering er lik 110% satsing på NGS".

FRU mener at elevorganisasjonsprioriteringa har vært overdrevet, og at dette i stor grad har gitt oss bare ett bein å stå på overfor gymnasiastene. "Stolpame" har hatt lite eller ingenting å si i gymnasjobbinga. Kamp mot krigsfare, imperealisme, krise og forverring kan ikke føres bare gjennom OD og skoleaksjoner. RU har ikke drevet selvstendig RU-markering og propagandering som kunne gitt kampene perspektiv. En ting som f.eks. jevnlige RU-kampanjer på ulike spørsmål på skolene har ikke vært drevet.

FRU mener at det har stått ei opportunistisk linje i forhold til å få verv i NGS. Når beretninga sier at vi har styrka oss i NGS er dette fordi vi har fått flere tillitsmenn/kvinner. Men er dette i seg sjøl noen styrking? FRU mener at dette med å få bein har gjort RU-erne i NGS temmelig flate og ufarlige (unntak partimisbruk). Få RU-ere reiser utradisjonelle saker i elevorg. Få RU-ere prater varat for revolusjon og sosialisme på allmøter og i gymnasiastutvalg. Kort sagt: Vi er pokker så opportunistiske og økonomistiske i jobbinga med NGS.

FRU vil også hevde at den voldsomme elevorg. prioriteringa har hemma lagsbygginga og kaderfostring på steder som har hatt gymnasutvalgjobbing som sentral oppgave. At folk har ofra tida si på "snever" skolepolitikk har vart ansett som viktigere enn lagsbygging og politisk utvikling. Vi mener f.eks. at vårt lag har medlemmer som vil være lite verd for RU når engasjementet i skolepolitikken er over.

FRU's poeng er ikke imot gymnas-prioritering og NGS-jobbing. Men vi mener at måten dette har blitt drevet på i perioden som har gått, har undergravid prioriteringa og har gitt oss mindre resultater enn vi kunne hatt når det gjelder verving og bevisstgjøring av elevmassene. For fremtida må sjølstendig RU-jobbing på gymnasa komme mer i forgrunnen.

4. FRU mener at hovedvekten på intern jobbing har vart riktig. Men når det gjelder ledelsens anonymitet mener vi at denne har vart vel stor. Å få frem trynene til folk, sette ledende folk i forbindelse med progressive standpunkter og massebevegelser, drive aktiv jobbing overfor pressa osv. står ikke i motstrid til intern hovedvekt på jobbinga. I tillegg tjener det RU's rennomé (!) og vervinga.

5. Mesteparten av jobbinga vår vil fortsatt foregå på gymnasa og overfor gymnasiastene. Dette er riktig. Likevel mener FRU at s.st. er altfor lite bevisst det faktum at RU har andre områder å ta seg av, ikke minst når vi tenker på hva krisa vil føre med seg av reaksjonære strømnings, apati, arbeidsløshet osv. RU vil spille falitt dersom vi ikke har en klar politikk og et tilbud til folk i forhold til disse tinga. På dette punktet mener vi beretninga er unnfalende ved at generelle og runde formuleringer blir brukt konsekvent.

6. Til slutt vil FRU kritisere det synet som synes å herske i s.st. når det gjelder Nord-Norge. Taklinga av sommerleiren i nord i -82 er tidligere skarpt kritisert. S.st.-folka som var på begge leirene mente at leiren i nord kom lengst på politisk økonomi. Likevel kan vi lese om pol.øk. suksessen i beretninga: "Det ble en stor suksess takket være stor innsats fra hele leiren og innleder." Vi er ikke i tvil om hvilken leir beretninga sikter til, og forlanger sjølsagt en rykendé sjølkritikk. Vi er klar over at slike ting ikke er ondsinna ment fra ledelsen. Likefullt legges det godt merke til her i nord, og skaper unødige harme.

Fauske Rød Ungdom
Rolf og Geir.

Om beretninga

Tromsø:

Arbeiderlaget i Tromsø vil kritisere og kommentere beretninga på en del punkter, og si noe om arbeidet framover.

Først vil vi slå fast at vi mener at arbeidet på skolene er en svært viktig del av RUs arbeid. Skolene må alltid være en viktig base for RU.

1. Skole = gymnas?

Vi mener at beretninga preges av et ensidig syn på hva som er skolearbeid, og gjør overslag i retning av at skole=gymnas. F.eks. skriver beretninga konsekvent "..., særlig gymnasene" hver gang den nevner hvor viktig det er å prioritere skolearbeidet. (Se s.11)

Linja om å framheve gymnasene framfor andre skoleslag er noe som har utvikla seg gjennom hele perioden. Den har blitt begrunna på ulike måter, fra at det går mange ungdommer på gymnasene, til mer ekstreme avarter som "gymnasiastene er intellektuelle og vil derfor tiltrekkes av RU på grunn av vår overlegne intellektuelt begrunna teori".

Dette tror vi bl.a. henger sammen med usikkerhet og uenighet i sentralstyret om hva skoleprioriteringa faktisk innebærer, om grunnlaget for skoleprioriteringa. Hvis dette er tilfelle, må det komme fram i beretninga.

Vi har inntrykk av at ideen om "den intellektuelle gymnasiat" skinner igjennom i beretninga. Ei sånn linje er vi uenige i. Og vi mener den er viktig å diskutere

fordi den får innvirkning på vårt syn også på andre ungdomsgrupper (og forsåvidt også på andre skole-slag), og dermed på innrettinga på RU sitt arbeid.

2. Kunstig skille mellom ungdomsgrupper.

Beretninga opererer med et skarpt skille mellom "ungdom som driver husokkupasjoner o.l." og skoleungdom når den skal begrunne skoleprioriteringa. Dette mener vi er et kunstig skille. UngMob i Tromsø består f.eks. av skoleungdom, ungdom i/uten arbeid, politisk bevisst venstreorientert ungdom, småpønk osv. Under husokkupasjonen forrige vinter deltok det mange gymnasiaster (noen av dem var sikkert intellektuelle, også). Dette bare som et eksempel på at ungdommen er mer sammensatt enn det beretninga gir uttrykk for.

Denne kritikken er viktig, fordi beretninga sitt skjematisk syn lett fører til sekterisme i forhold til ungdom som faller utenfor prioriteringsskjemaet. Det kan føre til at det blir trukket lettvinde konklusjoner om ungdomsgrupper som faller utenfor det ferdigtygde bildet som sentralstyret har i huet.

Tromsø RU har blitt kritisert og møtt med skepsis fra folk i sentralstyret fordi vi har jobba mye med husokkupasjonen/UngMob den siste perioden. Denne kritikken mener vi er et uttrykk for den tenkinga vi har kritisert ovafor.

3. Full innretting på skolene? "Det indre liv".

På side 29 står det: "Vi må også være klar over at vi fortsatt har store problemer når det gjelder hvordan vi skal innrette hele ungdomsforbundet på de videregående skoler: Hvilken betydning dette har for det indre livet i ungdomsforbundet og hvilke eksterne kappoppgaver RU prioriterer." Det er jævlige viktige spørsmål sentralstyret her stiller. Dessverre gir de ingen svar.

I dag består RU på mange måter av to generasjoner: Nye, unge medlemmer som ofte har tilknytning til skolen, og eldre medlemmer som har vært i RU i mange år, og som ikke har gått på skole på lenge. I vårt lag jobber alle bortsett fra to (de går på voksenopplæringskurs), og gjennomsnittsalderen er på ca. 25 år. Det fins sikkert flere slike lag i andre byer.

Vi tror at det ikke går an å "innrette hele organisasjonen på skolene". Vi kan ikke forstå hvordan et lag som i det daglige liv ikke har noen befattning med skolen skal kunne rette seg inn mot den. (Sjølsakt kan vi stille som innledere på studiesirkler for skoleelever, f.eks., men hvordan blir det med det sjølstendige lagsarbeidet?) RUs arbeid den siste perioden har tatt lite hensyn til at det finnes slike lag. F.eks. har arbeidet mot krisa og internasjonalt arbeid (to av sentralstyret sine hovedstolper i den strategiske planen (s.8 i beretninga) vært innretta på skolene (skoleaksjonen og operasjon dagsverk)).

Vi kan sjølsakt forstå at det i en oppbyggingsfase kan være nødvendig å ta seg spesielt av nye folk, og la "eldre" lag klare seg mer sjøl. Men i neste periode tror vi det blir desto viktigere

å finne plass for anna arbeid enn skoleprioriteringa innafor planene. Hvis ikke, tror vi lag som faller utenfor skoleprioriteringa kan få problemer. Og de som går på skole i dag, skal vel ikke gå der i all evighet?

4. Kamp mot krisa og arbeidsledighet.

Problemet med fullstendig innretting på skolenviser seg i beretninga under punktet "Ut i kampen" (s. 31). Her står det om kampen mot krisa at RU fortsatt må legge mest vekt på nedskjæringene i skolen. Til slutt står det: "Ellers bør vi vurdere i hvilken form vi kan arbeide mot den økende ungdomsarbeidsløsheten". Først vil vi si at det er utmerka RU gjør en god jobb i kampen mot nedskjæringene i skolen. Men i ei tid hvor krisa i kapitalismen gjør at arbeidsløsheta er ei konkret virkelighet som møter stadig flere unge, er det for svakt å nærmest nevne den i ei bisetning.

Er ikke muligheten til å få jobb etter endt utdanning noe som opp-
tar skoleungdom? Og hva er vitsen
i at vi propper oss fulle av ellers
utmerka marxistisk teori, hvis
vi ikke går ut og bruker den i
praksis? Kampen mot krisa og
og arbeidsløsheta må få en større
plass i neste periode enn det
beretninga legger opp til!

Her vil vi også kritisere sentral-
styret for at det **overhodet** ikke
står **nevnt ett ord** om faglig ar-
beid i beretninga. Etter det vi
veit, har RU hatt et faglig ut-
valg, og det er holdt en faglig
konferanse i perioden. Sjøl om
det ikke er gjort noe arbeid på
dette området, burde vært nevnt,
og hvorfor.

5. Teori og praksis.

RU har gått igjennom en intern
periode hvor studier har vært
hovedsida. Dette har gått ut
over det eksterne arbeidet. F.eks.
blei "fredsuka" i vinter skjøvet
ut til fordel for pol.øk.-kam-
panja Uansett må det fastslås at
studiene har styrka RU, og vi må
holde på at de **fortsatt** skal være
en viktig del av vårt arbeid.

Allikevel må vi på bakgrunn av den
interne perioden stille spørsmål
om hvordan RU skal se ut i fram-
tida. Skal RU være en organisasjon
som har som framste oppgave å
reise ungdommen til kamp mot kapi-
talismen? I så fall må den eksterne
sida av arbeidet styrkes be-
traktelig. Spesielt må den øko-
nomiske teorien vi har til egna
oss den siste perioden knyttes
sammen med en mer utadretta prak-
sis, både i kampen mot krisa, og
i agitasjon for sosialismen.

Arbeiderlaget i Tromsø Rød Ungdom.

••

Røros:

Det kom ikke frem noen store
uenigheter om beretninga i laget
vårt, men vi hadde en del disku-
sjon om gymnasprioriteringa.
Diskusjonen reiste motsigelsen
om Rød Ungdoms kontakt med arbe-
iderklassen. Vi mente at hva man
prioriterte måtte vurderes fra
sted til sted, men at på alle
større steder må RU prioritere
gymnaset. Vi var stort sett enig
med beretninga som helhet, det vi
kan trekke frem som det mest pos-
itive var studiekampanja på pol-
itisk økonomi.

Røros RU

Ole.

Kristiansand:

Kristiansand Rød Ungdom har diskutert Beretninga.

Laget er delt i synet på skoleprioriteringa. Flertallet er for denne mens et mindretall mener at gateungdom og arbeiderungdom blir for lavt prioritert, vi retter oss inn på de "snille" og ikke de "slemme". Laget er for prioritering av de videregående skolene, men ikke bare gymnasene.

Ledelsens rolle ble lite diskutert, men av positive sider ble det trukket frem at de var realistiske, at de prioriterte å få oppgaver, jobbet hardt og at de satte i gang studiekampanja.

Av negative ting mener vi at ledelsen er for lite i rampelyset, anonyme og fjernt fra grunnplanet.

Kristiansand Rød Ungdom.

••

Røyken:

Røyken Rød Ungdom har diskutert Beretninga.

Laget synes sentralstyrets prioritering har vært riktig i perioden som har gått. Ikke minst de interne diskusjonene i studiekampanja har vært bra. Et minus må være Rød Ungdoms manglende eksterne markering og prioriteringa av denne.

Spesielt har Ru vanskelig for å markere seg og få oppslutning for sin bra utarbeida freds- og forsvarspolitik. RU faller i alt for stor grad i skyggen av SU's og fredsbevegelsens lettvinde argumentasjon. Vi ønsker at RU i større grad utvikler en taktikk bygd på vår allerede godt utvikla politikk på dette området. Spesielt innretta på skoleungdom som lett faller for SU's og fredsbevegelsens skremsepropaganda.

Vi savner under pkt.6 i Beretninga en prioritering og styrking av jentearbeidet i RU for kommende periode, som en naturlig oppfølging av jentekonferansene som er avholdt.

Rød Ungdom i Røyken
"Rudolf!"

Oslo:

Sentrums-laget diskuterte Beretninga først og fremst ut fra to hovedtemaer:

Demokratiet i Rød Ungdom og Skoleprioriteringa.

Diskusjonen munna ut i enighet på desse punktene:

1. Sentralstyret har desverre ikke oppfordra til politisk kamp, noe som kan svekke demokratiet i ungdomsforbundet betraktelig.

2. Kontakten mellom provins og sentrum bør styrkes, på tross av ordninga med reisesekretær har kontakten vært mangelfull.

3. Vi mener at studiekampanja har ført til mindre politisk kamp.

4. Samtidig mener vi at studiekampanja har vært viktig og riktig, spesielt for jenter og yngre.

5. Vi mener at sentralstyret mer eller mindre aktivt har motarbeida politisk kamp.

6. I framtida må vi drive mer politisk kamp i R.U. og mer eksternt arbeid.

7. I diskusjonen om skoleprioriteringa var det endel motsigelser, om Rød Ungdom skal prioritere yrkesskolene eller gymnasene. Enkelte mente at RU i alt for liten grad prioriterer YLI og deres arbeid, andre mente at YLI har høy prioritet i og med at RU har satt så mange folk til å jobbe med det.

8. Vi var enige om at punktet om demokrati i beretninga bør skrives om.

Sentrumslaget i Oslo.

Skolelaget i Oslo Rød Ungdom har diskutert beretninga og vi vil kort referere fra noen av de punktene det var diskusjon på.

Vi protesterer på den fremstillinga som beretninga kommer med når det gjelder jentekampanja/jentekampen. Det er jentene sjøl som har stått i spissen for denne kampen, og ledelsen har vært haleheng.

Ellers er det enighet på at innrettinga på arbeidet fremover har vært riktig, men vi ønsker i framtida å komme oss mer ut, mer eksternt arbeid.

Vi reiste også spørsmålet om s.st. bør oppfordre gymnasiaster til å begynne på yrkesskole.

Heilhetlig sett mener vi at beretninga er litt for positiv og gir derfor et forvrengt bilde av virkeligheta.

Skolelaget i Oslo.

••

Diskusjonene om beretninga i Grafisk-laget munna ut i følgende:

Vi mener at det er direkte feil det som står i beretninga om natta til 1.mai. Det samme gjelder det som står under "jentepunktet".

Grafisk mener at det har vært ei forsiktig og "vag" linje i den eksterne og interne kampen i RU. Vi mener at sentralstyret er for anonyme, de synes ikke i rampe-lyset, sentralstyret fjerner seg fra grunnplanet, de deltar alt for lite i lagsarbeid og eksternt jobbing. Dette gjelder nok først og fremst Oslo-folka.

Vi mener at for å holde på fremgangen må vi legge mer vekt på det eksterne. Vi må knytte studier og ekstern jobbing sammen.

Vi syns også at det er feil av sentralstyret å prioritere Landsrådet for Norske Ungdomsorganisasjoner(LNU) så høyt. Og for framtidige krever vi mer offensive planer

Grafisk-laget i Oslo.

••

Trondheim:

Skolelaget i Trondheim har diskutert Beretninga, og diskusjonen dreide seg i hovedsak om skoleprioriteringa.

Vi mente at "gymnasprioriteringa" har vært riktig, men det var uenighet om hvor lenge denne skulle vare og viktigheten av den kontra prioritering av andre ungdomsgrupper.

Vi stilte også spørsmål om R-80. Hvorfor selger vi avisa, er det ikke mer strev enn vinning? Vi mener at R-80 er blitt for "glatt" og vi ønsker ei avis med litt mer politikk og mindre underholdning.

Under det "internasjonale" punktet diskuterte vi hovedmotsigelsen, vi mener at denne diskusjonen bør førest videre i RU.

Skolelaget i T.heim.

Rute 80

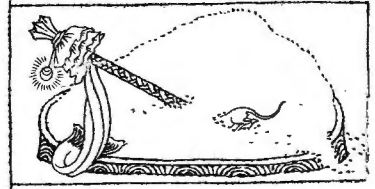
WHAT DIFFERENCE MAKES RUTE 80?

I beretninga konstaterer sentralstyret at arbeidet med Rute 80 har vært for dårlig. Dette er alvorlig. Rute 80 skal være et talerør for hele Rød Ungdom, det skal binde oss sammen, og det er vårt viktigste propagandamiddel utad. Jeg skal ta opp noen saker som jeg oppfatter som problemer med Rute 80:

1. Rute 80 engasjerer for lite. Den er tam og anonym. Sjøl om det var mye uenighet om "gamle" Rute 80, så provoserte den i alle fall til diskusjoner, og det var ei jævla bra side som mangler i dag. Rute 80 må slå mer, være mer agiterende.

2. Jeg tror at kontakten mellom Rute 80-redaksjonen og resten av landet er for dårlig. Dette gjør at medlemmene får et fjernt forhold til Rute 80. Det går igjen ut over lysta til å jobbe for og selge avisa. Bare sånne enkle ting som å få vite når neste nummer kommer, hva det inneholder, deadline for nummeret deretter, hadde hjulpet.

3. Her i Tromsø har vi fått inntrykk av at det er mye rot med regenskap og distribusjon. Det er ikke særlog gøy å få purring på aviser som du beviselig har betalt. Folk som har prøvd å abonnere har fått innbetalinga i retur. Den har rett og slett ikke blitt heinta!

4. Har redaksjonen noen som helst slags politikk for å få lokal-korrespondenter? Sjøl har jeg skrevet litt i Rute 80 en gang i blant, men den siste tida har jeg vært jævlig sløv. Da hadde det vært OK å få et spark i ræva. Redaksjonen må tenke over eventuelle lokalskribenter.

5. Det var planlagt en sentral Rute 80-konferanse en gang i den siste perioden. Den ble det jo aldri noe av, men er den skviva helt vekk fra terminlista?

Stein H.
Tromsø

INNSAMLINGA

41

Vi får altså statsstøtte. Den økonomiske krisa er over. Nå kan vi istedet for å dekke et høl, styrke vår økonomi.

Denne spalten skal fram til 1. november oppsumere hvor langt vi har kommet, og formidle ideer til videre arbeid.

Til nå har arbeidet med Landsmøtekontingent vært viktigst (og den må alle betale før innsamlinga starter for alvor). Men en del av metodene som har vært brukt for å få inn LM-kontingenten kan også brukes i innsamlinga.

Et lag i Trondheim søkte foreldreforeninga om støtte til sitt arbeid. De fikk 200,-, og ga de til innsamlinga.

Asker Rød Ungdom samla på siste lagsmøte inn nesten 700,- kr gjennom loddsalg.

Det finnes sikkert masse ideer - send dem til oss.

Pengene skal sendes til:

Rød Ungdoms kampfond

Boks 610

Sentrum

Oslo 1

Postgiro: 2 21 80 30,
eller via interne kanaler.

Husk - merk konvolutt/postgirolapp "Innsamling - 83".

Stå på - sørg for at deres distrikt går i spissen for å styrke vår økonomi.

Økonomiutvalget.

100 %
(1.11.)

50 %
(1.08)

[Fin|Tro|Nor|Trø|M&R|S&F|Hor|Rog|Agd|Tel|Ves|Bus|Ake|Osl|Opl|Hed|Øst|TOT]

annonse

NORDISK UNGDOMSTREFF 1983.

I uken 30.juli til 7.august blir det arrangert Nordisk ungdomstreff ved Venø, Danmark.

Hva dreier leiren seg om:

- 1.Energi og samfunn
- 2.Medieteknologien og hverdagen
- 3.Lokalsamfunn
- 4.Miljø

5.Arbeidsløshet

Prisen blir på 700,- danske kr. Inkludert kost, losji og arrangementer. Påmelding inneholdende land, adr.,evnt. tlf., kjønn må sendes Landsrådet for Norske Ungdomsorganisasjoner, Østerdalsgt. 17, Oslo 6 innen 7.juni. Ønskes nærmere opplysninger, ring kontoret tlf.02 114573.

AKP

RØD UNGDOM